

BRANITELJI ILI HEROJI – JEDNAKO JE!

Teško je sjećanja ostaviti u sjeni
dok na grudi razorenoj, kleči majka u jecaju,
a pogled joj uprt prema oblacima, pun čežnje
za onima koji se nikada ne vratiše domovima.

Tad samo ljudi dječaćkog lica, a krenuše u vihor rata.

I njihovi koraci tisućama kilometara,
na sve strane silom razasuti,
ali podignuta čela, s ponosom.

Ostade živa uspomena s koljena na koljeno
kako velika bi hrabrost tih herojskih ljudi.
I gdje god nogom kročiš, podrhtava zemlja
jer mrtve bi htjela vratit' među žive.

Misliš li, narode moj, da i oni šute?
Oni, naši branitelji, kroz dubine pljesnivog podzemlja
viču i pozivaju na pravdu za hrvatski rod
dok drugi gaze i pljuju te stope krvlju natopljene.

I nevini pali i živote svoje darovali.

Razumijem i zašto...

Crven, bijel i plav!

Za slobodu, rodnu grudu, Dom tvoj i moj!

Sveti naši branitelji,
Bog vam patnjama izgradi krila, ponukana bolom,
kojima nezaboravljeni letite gore,
među planinama stvorenima od vječnosti!

Škola: Srednja škola dr. fra Slavka Barbarića

Učenica: Petra Miletić

Odjel: III.1

Mentorica: prof. Ilijana Sušac